

DURMUŐ ONGUN

AKREP

Kendi kendinin celladıdır akrep
Karınca bile koŐar da İbrahim'in ateŐine
Akrebin yangınına kimse gelmez
Simsiyah bir tren gibi geđer
Gecenin iinden / kimse bilmez
Bir zencefil ormanında
Karanlık Őiirlerle donatılmıŐtır
Dilim dilim edilmiŐ o gdede
TaŐır koca dünyayı
Akrep bir zaman Őahı, bir l kralı ...

Karanlığı gözlerine sığdıran eŐsiz geceye inat
Dağıtır geniŐ sahralara derin karanlığını
O dilerse levh-i mahfuzu bile geđer de
Gider devrilen bir putun altında kalır
Akrep! kendi kendinin celladıdır ...